

บทที่ 5

สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การศึกษารั้งนี้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างแรงสนับสนุนทางสังคมกับการรับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรีในเขตตำบลอุ่มเม่า อำเภออย่างตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงสนับสนุนทางสังคมในการส่งเสริมให้สตรีเข้ารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ตัวแปรตามได้แก่การรับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ตัวแปรอิสระได้แก่ แรงสนับสนุนทางสังคมในด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านวัตถุสิ่งของ การเงินและแรงงาน และด้านการประเมินผล ส่วนตัวแปรร่วม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส อายุเมื่อเริ่มแต่งงาน จำนวนครั้งในการตั้งครรภ์ ประวัติการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การศึกษา การวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive study) แบบการศึกษา ณ จุดเวลาหนึ่ง (Cross – sectional study) จากประชากรเป้าหมาย อายุ 30 – 60 ปี จำนวน 1,190 คน การศึกษารั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามจำนวนหมู่บ้าน และสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic sampling) ตามบัญชีรายชื่อสตรีแยกเป็นรายหมู่บ้าน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content validity) หากความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ (Reliability) ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือได้ $= 0.83$ เก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้อง แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows version 17 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยแยกแจ้งความถี่ ค่าร้อยละหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน การหาความสัมพันธ์หาค่าไคสแควร์ (χ^2) ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05

สรุปผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส อายุเมื่อเริ่มแต่งงาน และจำนวนครั้งในการตั้งครรภ์ ประวัติการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สตรีอายุเฉลี่ย 45 ปี อายุต่ำสุด 30 ปี อายุสูงสุด 60 ปี จำนวนมากสุดคือกลุ่มอายุ 45 – 49 ปี ร้อยละ 23.1 รองลงมาอายุ 35 – 39 ปี ส่วนระดับการศึกษาส่วนมากร้อยละ 73.4 มีการศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา รองลงมา มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 13.4 ในด้านการประกอบอาชีพ ร้อยละ 56.6 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รองลงมาอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 25.6 ส่วนรายได้สตรีร้อยละ

41.2 มีรายได้ 2,001 – 4,000 บาท รองลงมาธาร้อยละ 31.9 มีรายได้ ตั้งแต่ 4,001 บาทขึ้นไป ส่วนสถานภาพสมรสสตรีส่วนมากร้อยละ 87.2 เป็นคู่ อีกร้อยละ 11.2 เป็นหม้าย / หย่า / แยก อายุเมื่อเริ่มแต่งงานใกล้เคียงกันในช่วง อายุ 14 – 19 ปี ร้อยละ 43.2 และ ร้อยละ 42.2 ในช่วงอายุ 20 – 24 ปี ส่วนจำนวนครั้งในการตั้งครรภ์ ส่วนมากร้อยละ 87.4 สตรีมีการตั้งครรภ์ 2 – 3 ครั้ง สตรีมีประวัติการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 14.1 สตรีจำนวนมากมีอาการตกขาวมีกลิ่นเหม็น ร้อยละ 39 ส่วนอาการอื่นๆใกล้เคียงกันคือมีเริมที่อวัยวะเพศ มีหูดหรือหนองในไก่ที่อวัยวะเพศ มีเลือดออกทางช่องคลอดที่ไม่ใช่ประจำเดือน ร้อยละ 2.5 , 1.9 และ 0.6 ตามลำดับ

2. แรงสนับสนุนทางสังคม แรงสนับสนุนทางสังคมในด้านอารมณ์ สตรีส่วนมากร้อยละ 80 ได้รับในเรื่องเกี่ยวกับการพูดคุยให้อาจใจใส่สังเกตอาการผิดปกติ เป็นห่วงเป็นใยให้ไปตรวจเห็นอกเห็นใจเป็นเรื่องลับไม่ต้องอาย ให้กำลังใจไม่เจ็บปวดไม่นาน และเมื่อตรวจแล้วไว้วางใจว่าปลอดภัย ในด้านข้อมูลข่าวสารสตรีส่วนมากร้อยละ 85 ได้รับในเรื่องเกี่ยวกับให้ตรวจปีละ 1 ครั้ง ถึงแม้ไม่มีอาการผิดปกติ การได้รับข้อมูลข่าวสารทางโทรศัพท์ หอกระจายข่าว การได้รับข้อมูลข่าวสารถึงประสิทธิภาพการรักษาในระบบแรก การได้รับคำแนะนำสถานที่ตรวจที่ใกล้บ้าน และการได้รับคำแนะนำเป็นการตรวจหาโรคระยะเริ่มแรก ในด้านวัตถุสิ่งของ การเงินและแรงงานสตรีส่วนมากร้อยละ 80 ได้รับในเรื่องเกี่ยวกับการได้รับใบแจ้งวัน เวลา สถานที่ตรวจ และในด้านการประเมินผลสตรีส่วนมากร้อยละ 80 ได้รับในเรื่องเกี่ยวกับ การแจ้งหรือหนังสือเชิญให้ไปตรวจ มีการແลกเปลี่ยนเรียนรู้ถึงความจำเป็นในการตรวจ และการประเมินค่าใช้จ่ายคุ้มค่ากว่าการรักษา

สตรีจำนวนมากได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมระดับมาก ในด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการประเมินผลร้อยละ 56.6 , 71.9 และ 41.2 ตามลำดับส่วนด้านวัตถุสิ่งของ การเงินและแรงงาน สตรีจำนวนมากได้รับในระดับน้อย ร้อยละ 44.4 และแรงสนับสนุนทางสังคมรวมทุกด้านของสตรีจำนวนมากได้รับในระดับมากร้อยละ 45.0

3. การรับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก สตรีส่วนมากเข้ารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกร้อยละ 76.9 ส่วนสถานที่สตรีเข้ารับการตรวจ ได้รับการตรวจที่สถานีอนามัย และตรวจที่โรงพยาบาลมีค่าใกล้เคียงกันคือร้อยละ 39.4 และ 37.2 ตามลำดับ ซึ่งในจำนวนสถานที่ตรวจสตรีส่วนมากเข้ารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก 1 แห่ง ร้อยละ 50.6 รองลงมาตรวจ 2 แห่ง ร้อยละ 22.5 พนว่าสาเหตุที่สตรีไม่ไปตรวจมะเร็งปากมดลูก จำนวนมากกว่าร้อยละ 20 ไม่ทราบสถานที่ตรวจ กลัวพบว่าเป็นมะเร็งปากมดลูก ไม่รู้ว่าต้องตรวจ และกลัวเจ็บ ส่วนสตรีอีกน้อยกว่าร้อยละ 19 ไม่มีเวลาไปตรวจ ไม่คิดว่าจะเป็นมะเร็งปากมดลูก ไม่มีอาการผิดปกติ และสตรีมีความอยากรู้ที่จะมาตรวจ

4. ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับการรับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก

ศตรีอายุระหว่าง 40 – 44 ปี ส่วนมากได้รับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกร้อยละ 87.1 รองลงมาอายุระหว่าง 45 – 49 ปี ร้อยละ 81.1 ส่วนการศึกษาตั้งแต่แม่ชัยมศึกษาตอนต้นจนถึงไปส่วนมากได้รับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกร้อยละ 82.4 ส่วนอาชีพรับราชการ / รับจ้าง/แม่งบ้าน ส่วนมากได้รับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกร้อยละ 84.2 รองลงมาอาชีพเกษตรกรรมร้อยละ 77.9 ส่วนรายได้ตั้งแต่ 4,001 บาทขึ้นไปส่วนมากร้อยละ 81.4 ได้รับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ส่วนสถานภาพสมรสคู่ ส่วนมากได้รับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกร้อยละ 78.1 เกี่ยวกับอายุเมื่อเริ่มแต่งงาน อายุ 14 - 19 ปี กับอายุ 25 – 43 ปี ได้รับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกเท่ากันคือร้อยละ 78.0 ส่วนจำนวนครั้งในการตั้งครรภ์ ศตรีไม่ตั้งครรภ์ - ตั้งครรภ์ 1 ครั้ง มีค่าใกล้เคียงกันกับ ตั้งครรภ์ 2 - 3 ครั้งที่ได้รับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกร้อยละ 80.8 และร้อยละ 78.1 และมีประวัติการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ส่วนมากได้รับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ร้อยละ 93.3 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์พบว่า อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส อายุเมื่อเริ่มแต่งงาน จำนวนครั้งในการตั้งครรภ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเข้ารับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ส่วนประวัติการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับการเข้ารับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับแรงสนับสนุนทางสังคม ผลการศึกษาพบว่า อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส อายุเมื่อเริ่มแต่งงานและ จำนวนครั้งในการตั้งครรภ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงสนับสนุนทางสังคม แต่ประวัติการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับแรงสนับสนุนทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

6. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงสนับสนุนทางสังคมกับการรับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ศตรีได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมในด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านวัตถุสิ่งของ การเงินและแรงงาน ด้านการประเมินผล และรวมทุกด้านในระดับปานกลาง – มาก ในการเข้ารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกเป็นส่วนมาก มากกว่าร้อยละ 75 เมื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ พบร่วมแรงสนับสนุนทางสังคมในด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านวัตถุสิ่งของ การเงินและแรงงาน ด้านการประเมินผล และรวมทุกด้าน มีความสัมพันธ์กับการเข้ารับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

1. ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปกับการรับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากนดลูก

สตรีในกลุ่มอายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส อายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ จำนวนครั้งในการตั้งครรภ์ มีโอกาสเข้ารับการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากนดลูกไม่มีความแตกต่างกันเนื่องจากในพื้นที่ตำบลอุ่นเม่าได้มีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากนดลูกโดยมีแก่นนำอย่างเดียวกัน คือผู้ประสานงาน ให้คำแนะนำ ชี้แนะกระตุ้นเตือนให้สตรีได้รับทราบข้อมูลข่าวสารรับรู้ความเสี่ยง ความรุนแรง และความตระหนักถึงประโยชน์ในเรื่องโรมะเร็งป้ากนดลูก มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขได้ออกเยี่ยมที่บ้านได้ให้คำแนะนำ ชี้แนะแก่สตรีซึ่งรูปแบบบริการดำเนินการให้สตรีเข้ารับการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากนดลูกจะทำเหมือนกันทุกหมู่บ้าน มีผลทำให้สตรีเข้ารับการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากนดลูกไม่แตกต่าง กันซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุวิมล บุญจันทร์ (2550) พนว่าอายุ การศึกษา อาชีพ สถานภาพสมรส จำนวนครั้งในการตั้งครรภ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับการตรวจมะเร็งป้ากนดลูก และการศึกษาของจำปี ยังวัฒนา (2551) พนว่าอายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนครั้งในการตั้งครรภ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับการตรวจมะเร็งป้ากนดลูก แต่การศึกษาของจินตนา ตันประเสริฐ (2549) พนว่าอายุ การศึกษา อาชีพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันมะเร็งป้ากนดลูกและการศึกษาของสุวิมล บุญจันทร์ (2550) พนว่ารายได้ มีความสัมพันธ์กับการตรวจมะเร็งป้ากนดลูก และจำปี ยังวัฒนา (2551) พนว่าสถานะภาพสมรส อายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับการตรวจมะเร็งป้ากนดลูก อาจเนื่องมาจากการแต่ละบุบทของพื้นที่ไม่เหมือนกัน การประกอบอาชีพ วิถีชีวิตของคนในชุมชนเขตเมือง และเขตชนบท และรูปแบบการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากนดลูกในแต่ละพื้นที่ ที่ไม่เหมือนกันจึงมีผลทำให้สตรีเข้ารับการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากนดลูกที่แตกต่างกัน ในส่วนประวัติการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เมื่อสตรีมีอาการผิดปกติที่เกิดขึ้นกับตัวเอง สตรีมีความวิตกกังวลจะแสวงหาวิธีในการรักษาและคุ้มครองสุขภาพของตนเองบางครั้งอาจจะปรึกษาครอบครัวหรือสามี เพื่อนบ้าน อาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) หรือไปซื้อยา自行กินเอง หรือไปพบเจ้าหน้าที่สาธารณสุข แพทย์อย่างต่อเนื่องในการติดตามผลการตรวจและการรักษา ดังนั้นสตรีจึงมีโอกาสได้รับรู้ ได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร ได้รับการปรึกษา คำแนะนำ ชี้แนะในเรื่องโรมะเร็งป้ากนดลูกและได้รับการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากนดลูกได้มากกว่า จากผลการศึกษาพบว่าประวัติการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากนดลูก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จำปี ยังวัฒนา (2551) พนว่า การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับการพฤติกรรมการป้องกันโรมะเร็งป้ากนดลูกของสตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

2. ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่นำไปกับแรงสนับสนุนทางสังคม ศตวรรษตามก่อนอายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส อายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ และจำนวนครั้งในการตั้งครรภ์ จะได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมในด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านวัตถุสิ่งของ การเงินและแรงงาน ด้านการประเมินผล ที่ไม่แตกต่างกัน เพราะสภาพบริบทของพื้นที่ และวิถีชีวิตของสตรี ในตำบลอุ่นเม่าที่ไม่แตกต่างกัน มีแนวทางและวิธีการให้สตรีได้รับการสนับสนุนและการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้นำชุมชน օสม. ครอบครัว ญาติหรือสามี ในการให้ความไว้วางใจ การเอาใจใส่ การได้รับข้อมูลข่าวสาร การได้รับเอกสาร/แผ่นพับความรู้เรื่องโรคระเริง ปักษ์มดลูกการได้รับคำแนะนำ การซึ้ง กระตุ้นเตือน การได้รับหนังสือแจ้งให้เข้ารับการตรวจ การได้รับผลการตรวจตอบกลับ ให้แก่สตรีที่ไม่แตกต่างกันจากการศึกษาจึงพบว่าอายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส อายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ และจำนวนครั้งในการตั้งครรภ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงสนับสนุนทางสังคม ส่วนสตรีที่มีประวัติการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จะได้รับการกระตุ้นเตือนให้สังเกตอาการผิดปกติของตนเอง จะได้รับความเป็นห่วง เป็นไข้ ความสนใจและเอาใจใส่ ในการติดตามให้คำแนะนำดูแล จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้นำชุมชน อาสาสมัครสาธารณสุข(օsm.) ครอบครัว ญาติหรือสามีมากกว่าสตรีที่ไม่มีอาการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จากผลการศึกษาพบว่าประวัติการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับแรงสนับสนุนทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงสนับสนุนทางสังคมกับการรับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปักษ์มดลูก แรงสนับสนุนทางสังคมในด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านวัตถุสิ่งของ การเงิน และแรงงาน ด้านการประเมินผล มีความสัมพันธ์กับการเข้ารับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปักษ์มดลูก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การให้การสนับสนุน การให้ความช่วยเหลือแก่สตรี ให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตนเอง โดยการให้คำแนะนำ ชี้แนะหรือการกระตุ้นเตือนให้สตรีมีความตระหนักเข้ารับการตรวจมะเร็งปักษ์มดลูกเป็นประจำทุกปี เป็นสิ่งจำเป็นมากที่ทุกฝ่ายจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการให้การสนับสนุน ให้การช่วยเหลือ เช่นจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้นำชุมชน օsm. เพื่อนบ้าน ญาติ ครอบครัว โดยเฉพาะสามี ให้สตรีได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมในด้านต่างๆ เช่น ด้านอารมณ์ การสนับสนุนและการช่วยเหลือให้สตรี ได้รับความรัก การเอาใจใส่ ความห่วงใย มีความเห็นอกเห็นใจ ความไว้วางใจ ให้กำลังใจ ให้การยอมรับนับถือ ยกย่องชมเชยเมื่อรับการตรวจมะเร็งปักษ์มดลูกแล้ว ด้านข้อมูลข่าวสาร การให้การสนับสนุนและการช่วยเหลือให้สตรี ได้รับความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา การซึ้งแนวทางเลือก มีการตักเตือน การให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ในเรื่องการเข้ารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปักษ์มดลูก ด้านวัตถุสิ่งของ การเงินและแรงงาน การให้การสนับสนุนและการช่วยเหลือให้สตรี ได้มีสถานที่ห้องตรวจที่มีคิชิด ใช้เวลาตรวจไม่นาน

กำหนด วัน เวลาในการตรวจ มีพาหนะนำส่งหรือมีคนพาไปตรวจ มีเอกสาร/แผ่นพับแจก มี รางวัลหรือสิ่งจูงใจ ให้สตรีเข้ารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก และด้านการประเมินผล การ ให้การสนับสนุนและการช่วยเหลือให้สตรี ได้รับหนังสือเชิญหรือใบแจ้งให้เข้ารับการตรวจ มีการ แจ้งผลการตรวจ ให้มีการแสดงความคิดเห็น มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถึงผลดี การเป็นตัวอย่างที่ดี มี ใบบันด์ให้เข้ารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก เมื่อสตรีได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมส่งผล ให้สตรีเข้ารับการรับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก สอดคล้องกับการศึกษาของ จินตนา ตันประเสริฐ (2549) พบว่าการ ได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกในครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดมี ความสัมพันธ์ทางบวกในระดับน้อยกับพฤติกรรมการป้องกันมะเร็งปากมดลูกอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ ที่ระดับ 0.01 ($r = 0.95$ p-value = 0.001) การศึกษาของ ชุดามา นามกุล (2550) พบว่ารูปแบบ การใช้แรงสนับสนุนจากคู่สมรสของสตรีในการส่งเสริมพฤติกรรมตรวจมะเร็งปากมดลูกครบ 50 คนการศึกษาของ ปราณี ปราบภัย (2549) พบว่า แรงสนับสนุนด้านอารมณ์และแรงสนับสนุนด้าน ข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการคูแคร์ตอนเย่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 การศึกษาของ ศิริกาญจน์ ชีวเรือง โภจน์ (2549) พบว่าการ ได้รับแรงสนับสนุนทาง สังคม สักส่วนของการ ไปรับการตรวจมะเร็งปากมดลูกของกลุ่มทดลองมีมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ การศึกษาของ ธิดารัตน์ พลแสน (2550) พบว่า แรงสนับสนุนจากสามีให้การกระตุ้นเตือนทำให้มี การมารับการตรวจมะเร็งปากมดลูกอยู่ในระดับสูงซึ่งเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 การศึกษาของ Pimsurang T, Jaranit K, Pratap S, Wijitr F & Sarigapan W. (2005) พบว่า ปัจจัยสนับสนุนทางสังคมปัจจัยสนับสนุนทางสังคม (ด้านอารมณ์ ด้านข่าวสาร ด้านเครื่องมือ และด้านการประเมินผล) ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยสนับสนุนทางสังคม(ทั้ง 4 ด้าน) มีความสัมพันธ์โดยตรงกับปัจจัยของกระบวนการรับรู้ พฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพ ชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการศึกษาของ Silva IT, Griep RH&Rotenberg L (2009) พบว่า แรงสนับสนุนทางสังคมในด้านวัตถุสิ่งของสนับสนุนการปฏิบัติงาน ด้านอารมณ์ และด้านข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับการรับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

การนำผลการวิจัยไปใช้

1. กลุ่มสตรีที่จะต้องให้ความสำคัญ ให้ความสนใจ มีการติดตามเฝ้าระวังเพื่อให้สตรี ได้รับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกมากขึ้น โดยการให้คำแนะนำ ให้การชี้แนะ การกระตุ้น เตือน มีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ในสตรีกลุ่มอายุ 30 – 39 ปี ซึ่งกลุ่มนี้อาจมีความรู้

ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องคิดว่าอายุยังน้อยคงไม่เป็นมะเร็งปากมดลูก ไม่มีเวลาไม่สนใจในการดูแลสุขภาพของตนเอง ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารและไม่มีโอกาสเข้าถึงแหล่งความรู้หรือสื่อต่างๆ หรือเข้าถึงได้ยากเนื่องจากมีระดับการศึกษานิระดับประถมศึกษา รายได้น้อยกว่า 4,001 บาท มีอาชีพเกษตรกรรมต้องทำงานหนักเพื่อหาเลี้ยงตนเองและดูแลครอบครัว ศัตรีสถานภาพสมรสเป็นโสด/หม้าย/ห婕า/แยก คิดว่าตนเองไม่มีสามีจะไม่มีความเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคมะเร็งปากมดลูก อายุเมื่อเริ่มแต่งงาน 20 – 24 ปี เป็นช่วงอายุที่มีความเหมาะสมในการแต่งงานอาจคิดจะไม่มีความเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคมะเร็งปากมดลูกจึงไม่สนใจเข้ารับการตรวจ และจำนวนครั้งในการตั้งครรภ์ ≥ 4 ครั้ง ซึ่งเป็นกลุ่มศัตรีที่มีความเสี่ยงสูง 2-3 เท่าของการเกิดโรคมะเร็งปากมดลูก ดังนั้นจะต้องหาแนวทางในการส่งเสริมสุขภาพให้ศัตรีได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเข้ารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ซึ่งการจัดรูปแบบจะต้องให้มีความเหมาะสมในเรื่องหลักสูตร สื่อการสอนกลวิธี การดำเนินงาน และระยะเวลาให้มีความเหมาะสมตามวิถีชีวิตของศัตรีในชุมชน ไม่ควรใช้เทคโนโลยีขั้นสูงมากเกินไป

2. จะต้องมีการสำรวจข้อมูลศัตรูในตำบลอุ่นเม่า ที่มีประวัติการป่วยด้วยโรคคิดต่อทางเพศสัมพันธ์ เพื่อจะได้วางแผนดำเนินการให้ศัตรุได้รับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกเพิ่มมากขึ้น และติดตามให้ได้รับคำแนะนำดูแล การตรวจวินิจฉัย การรักษาที่ถูกต้อง เพื่อป้องกันการเกิดโรคมะเร็งปากมดลูกในระยะถูกلام

3. ทำให้ทราบถึงสาเหตุที่ศัตรุไม่ไปรับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ซึ่งมีสาเหตุมาจากไม่ทราบสถานที่ตรวจ กลัวพบว่าเป็นมะเร็งปากมดลูกและไม่รู้ว่าต้องตรวจ ปัญหาเหล่านี้จะต้องหาแนวทางในการแก้ไขโดยการสร้างแทนนำกลุ่มเครือข่ายต่างๆให้มีศักยภาพในการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้ศัตรุได้รับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกมากขึ้น และให้คำแนะนำเช่นเดียวกับตรวจที่สถานีอนามัยเพราะอยู่ใกล้บ้าน ไม่เสียเวลาและประหยัดค่าใช้จ่าย ในการเดินทาง

4. ศัตรีส่วนมากได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมระดับมาก ในด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการประเมินผล จะเห็นได้ว่าแรงสนับสนุนทางสังคมในการเข้ารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกมีความสำคัญต่อศัตรุมาก ดังนั้นจะต้องใช้แรงสนับสนุนทางสังคมในการให้บริการ และสนับสนุนให้มีกระบวนการในการบริหารจัดการ ในด้านวัตถุสิ่งของ การเงินและแรงงานที่ได้รับในระดับน้อยให้เพิ่มขึ้นในระดับมาก ส่วนในด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการประเมินผล ได้รับในระดับมากอยู่แล้วก็พัฒนาให้ดียิ่งขึ้นและมีความต่อเนื่อง เพื่อให้ศัตรุได้รับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ครบตามจำนวนกลุ่มเป้าหมาย

การทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรให้ความรู้ ความเข้าใจ ให้สตรีได้อาจใช่ในการตรวจประเมินและสังเกตอาการ ผิดปกติหรือการเจ็บป่วยของตนเอง เพื่อสตรีจะได้แสวงหาชุดแบบหนึ่งหรือวิธีการในการส่งเสริม สุขภาพและป้องกันโรค

2. ควรนำแรงสนับสนุนทางสังคม จากบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้นำชุมชน อาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) คนในชุมชน ครอบครัว หรือสามี ไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริม สุขภาพและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในกลุ่มผู้ป่วยโรคเรื้อรัง เช่นผู้ป่วยเบาหวาน ผู้ป่วยวัณโรค